

Lasse Bengtsson är SAKs informations-samordnare vid kontoret i Kabul. Här får du ett smakprov från hans blogg. Följ bloggen och läs inläggen i sin helhet på www.sak.se

Utdrag | Lasses blogg

2011-01-06 | Tillbaka i Afghanistan efter helgerna

Vi skulle bara veta hur bra vi har det i Sverige, tänker jag. Ofta. Till exempel när jag jämför den närmast lantligt rena vinterluften i Stockholms innerstad med Kabuls stickande, irriterande, hälsovådliga smog.

– Min familj är sjuka hela tiden, klagar Ali, en av våra förare, när vi åker från flygplatsen. Vi behöver regn och snö. Det har inte kommit något på tre månader!

Enligt en färsk rapport från den afghanska Miljöskyddsbyrån beräknas 3 000 människor dö varje år, bara i Kabul, som en direkt följd av luftföroreningarna. Värst drabbade är gamla, barn och redan nedsatta. Risken för luftvägssjukdomar, infektioner och astma – och alltså tidig död, är nu värre än någonsin...

2011-01-10 | Bland krigsherrekomplex och wedding halls

Det finns två typer av byggnader, som sticker ut lite extra i Kabul. Och som säger en del om vilka typer av affärer som går allra bäst här...

När jag i somras var på en promenad tillsammans med min företrädare Magnus Forsberg, hamnade vi plötsligt

framför ett enormt palats i bjärta färger. Med en välustrad privatarmé utanför.

– Oj, sa jag, vem är det som bor där?

– General Dostum.

Alltså den brutale uzbekiske krigsherren Abdul Rashid Dostum, som varit uträknad lika många gånger som han kommit

tillbaka till makten.

Den andra typen av utstickande byggnader är Brölloppalatsen, *Wedding Halls*. Påkostade, rikt utsmyckade fantasibygnader, där afghanerna håller sina jättelika bröllop. När vi passerade en sådan Wedding Hall, berättade min kollega Na-

2011-01-12 |

Tankar efter en självmordsattack

Fattbarhet handlar om närhet. Tänker jag när jag hör om dagens självmordsattentat här i Kabul. Fast jag varje dag får detaljerade rapporter om minst lika förödande händelser, är det en smula mer abstrakt när de kommer från Kandahar, Spin Boldak eller Khost, som ligger en bra bit bort. Jag tänkte samma sak när jag hemma mitt under julfriden i Sverige plötsligt såg dramatiska tv-bilder.

– Det är ju på min väg till jobbet! Jalalabad Road...

2011-01-13 | Krig och odling går inte ihop

Var kommer de goda apelsinerna ifrån? Frågar jag min bordskamrat vid lunchen.

– Från Pakistan.

– Varför inte härifrån?

Odlar ni inte apelsiner här? I Jalalabad, där det är varmt, till exempel?

– Nja, lite, men mycket mera förr. När ryssarna ockuperade Afghanistan, hade de stora odlingar runt Jalalabad. Sen exporterade de alla apelsiner till Sovjet. Men när de gav upp, övergavs odlingarna. Nu finns de inte mer.

Och vi behöver ju knappast påminna varandra om hur lång tid det tar att få frukt igen, när ett träd verkligen är borta. Tänker jag när jag njuter av den söta apelsinklyftan. I mars ska jag själv undersöka om det är någon apelsin-festival i Jalalabad...

2011-01-13 | Titta det snöar!

Idag kom snön till Kabul. Äntligen. Som alla här har pratat och längtat! Och plötsligt gick det att andas. In. Inte bara försöka undvika luften. Plötsligt kändes doften av våt asfalt och – faktiskt – att det var syre omkring ansiktet.

Det kom inte mycket, men här har ringts runt bland stans invånare och meddelats den glada nyheten. Den som berättar först om den första snön, kan förvänta sig att bli bjuden på middag. Så är seden här.

Det kom inte mycket snö, men det blev väldigt vitt på de mäktiga bergen runtomkring. (Redan Kabul ligger på 1800 meters höjd.) Vi hoppas nu på mer. Mycket mer. Det behövs verkligen. För apelsinernas skull och för granatäpplenas. Och människornas...

2011-02-19 | På utflykt

Det är nödvändigt att lämna Kabul ibland. Lämna dammet och den dåliga luften inte minst. Om än bara över dagen. Men det finns inte så värst många alternativ, om man inte flyger. Vi beslutar att ta oss till byn Istalif.

Väl där blir man knappast besviken. Det är klassisk mark, välkänd i århundraden, med ett krukmakeri som varit berömt i minst 500 år. Här förekom också – tänka sig – vinpartyn i de lummiga trädgårdarna i en annan tid. Byn ligger mycket vackert på 1700 meters höjd, ovanför den bördiga (vindruvor, fikon, körsbär, granatäpplen) Shomalislätten.

Även om det fortfarande är tungt minerat i markerna och kommandant Massouds sommarhus fortfarande ligger i ruiner, håller Istalif på att resa sig igen. Ett av ganska få möjliga utflyktsmål för hostande Kabulbor. Frisk luft, vackra berg, fina skålar och krukor. Och vänliga människor. En lisa för själen, kort och gott...

2011-02-19 | Två barn om dagen

Det dog två afghanska barn om dagen i krigsrelaterade händelser förra året. Två varje dag. 739 totalt. Människorätsorganisationen *Afghanistan Rights Monitor*, ARM, har nu skickat ut ännu en kall påminnelse om läget. Nästan hälften av barnen dödades av olika slags sprängladdningar, så kallade IED:s. Som placerats i vägrenen, med magneter under bilar eller till och med på djur. Åsnor eller kameler till exempel. Då heter det DBIED eller CBIED. *Camel-Borne Improvised Explosive Device*. Kamelburen improviserad sprängladdning. Att det överhuvudtaget ska finnas ett sånt begrepp...

2011-01-25 | Frisören

Jag har just upplevt en timme av fullständig frid. Hos frisören. Medan Kabuls trafik brötade sig förför utanför fönstren, satt jag och blev klippt av den ytterst professionella Ahmed Shah. Så fort jag klev in, lägrade sig lugnet. Jag fick en omedelbar instinkt att be om en behandling med Watzins keratin. Det var det, som gällde i en helt annan tid. I mörkblå glasflaskor, som jag minns det...Vedkaminen knastrade. Jag blev bjuden på te av en familjemedlem. Jag fantiserade om att jag skulle be att få använda shampoot "Subaru, magiskt svart hår – 5 minuter vitt till svart"...

2011-02-15 | Dystert

Har just varit och tittat på förödelsen vid Kabul City Center, målet för den senaste självmordsattacken här i stan. Igår, på Alla hjärtans dag...

Det stora varuhuset och hotell Safi Landmark ligger så centralt man kan komma i Kabul, tvärs över gatan från min frisör, den skicklige Ahmed Shah.

Jag stod där en bra stund och tittade på uppröjningsarbetet. Det var dystert. Ljudet av alla drivor av glas, som föstes ihop och som mödosamt lyftes ut i stora säckar. Allt gick så oändligt långsamt. Och liksom sammanbitet. Som om det inte riktigt var någon idé att göra det. Det var nästan ingen där och tittade. Nej, varför skulle de? Det är ju bara sorgligt. Och vardag för alla.

Samma ställe sprängdes senast för bara ett år sedan. Då blev ödeläggelsen enorm och omkring 20 personer dödades. Den här gången var det tre. Höll på att säga bara....

2011-02-14 | Up in the air

Har just kommit tillbaka från Dubai. Igen. För en gång var jag i Dubai två gånger. Det verkade annars så lovande i svinottan på terminal 2, den så kallade bakgårds-terminalen. Det är den, där i stort sett alla fligheter går till eländesplatser; till Bagdad, Basra, Baghram, Kandahar och – Kabul. Det är ovanligt många hårda typer i den terminalen, om man säger. Alla slök de dubbla McDonalds-meal kl 03.00. Som om det vore det sista de gjorde. Vilket det kanske var också. Nåja, allt verkade alltså lovande. Vi kom iväg tidigt och hade kraftig medvind, så flygtiden till Kabul var bara 2 tim och 5 minuter. Trodde vi.

– Tyvärr har vädret blivit en liten faktor, säger plötsligt kaptenen vid inflygningen. Det snöar och Kabuls landningssystem har gått sönder...

